

cum nominis aliquo periculo publicū suuare
cōmodum: satisq; mihi relatū esse vel prēmii,
vel laudis, si aut grauem culpam apud doctos
homines vitem: aut gratiam apud studiosos,
ad quos laboris mei fructū venire optabā, in-
fuisse videar. Cui⁹ etiā mei me facti vel ideo nō
pœnitebit, quōd aliis, si mea displiceāt, melio-
ra prœstādi occasionē dederī. Interea me sola
bor ipse, quōd hūc laborē nō frustra ā me su-
sceptū sperē, & ex eo gloriā nullā sperauerī
vnq̄: tibi autē eruditissime Siberte, q & Rhetō-
ricis literis, & iuris prudētia es ornatissimus
hāc Fabii Epitomē paucis sanē dieb⁹ ā me col-
lectā nominatī appēdo, vt tuo patrociniō cō-
tra malorū hominū iūrias vtaē. Multæ enim
mihi ac magnę tecū amoris beneuolētiaque
causæ intercedūt: moderatavite ratio, ingeniū
præstās, studiorū ac volūtatis similitudo, quæ
ad cōiungendā amicitiaē necessitudinē pluri-
mū habet momēti: tū autē cādor ille animi tuī
amātissim⁹ mei q̄ mutuo nos amore primū cō-
iunxit, eū deinde assidua familiaritas auctum
tua summa in me beneuolētia cōfirmavit. His
tuis egregiis virtutibus accedit etiā parentū
splēdor: quibus & respōdisse pulchrū, & supe-
rassē, rarę fuerit felicitatis: quæ oīa me impel-
lūt, vt nō possi nō maximo amore cū oī officio
ac volūtate animū tuū cōplecti. Quāobrē hūc
laborē, quē nomini tuo dico, hilari frōte que-
so suscipias, pign⁹ mei in te amoris, donec mā-
iora: tēq; digna magis, parturire liceat. Vale.

INDEX DVPLICI NUMERO OR
NATVS: PRIOR FOLIUM, SE-
cundus paginam denotat.

A	Amplificatio quib ^o cō	
bdicationum	constet	xxiiii.ii.
A	formæ duæ. Amphibologia vitan-	
f.xxxv. pa.i.	da	lvi.ii.
A causis	xvii.i. Amplificatio p incre-	
A circūstantia	xvii.i. mentum	xliii.i.
A contrariis	xvi.ii. Amplificatio p ratio-	
Actio procurationis	cinationem	xliii.i.
malè geste	xxxv.ii. ἀναστοργή	xlviii.i.
Acyron	xxxix.ii. Analogia	xviii.ii.
A dissimilibus	xvi.ii. Anceps genus	ix.i.
Aduersarii psona quo	Animi coniect.	xxxii.i.
modo tractā.	viii.ii. ἀποκρίσιμότης	xli.ii.
Admirabile gen ^o .	ix.i. Anticategoria.	xxxii.ii.
Aetas	xv.i. Antinomia	xxxvii.i.
A ficiōne	xvii.i. Antiphrasis	lii.i.
A finitione.	xv.ii. ἀντιθέσις	lv.ii.
Affectuum duæ speci-	ἀντιθέσις	xlviii.i.
es	xxiiii.ii. ἀντιθέσις	lvi.i.
Affectus	xxiiii.ii. Antonomasia.	xlvii.f.
A genere	xv.ii. A pari	xvii.f.
Agnominatio	lv.f. Aperta narratio.	x.ii.
Altercatio	xxvii.ii. Apophasis	li.ii.
ἀναστοργή, id est inuersio ἀναστοργή		l.ii.
xlvii.ii.	Appositavel compara	
A maiori	xvii.f. tiva arg.	xvii.i.
A minore	xvii.f. ἀντιθέσις	lii.f.

COMPENDIUM INSTITUTIONIS
ORATORIAE DE SENTENTIA
MARCI FABII QUINTILIANI.

Rhetorice est bene dicendi scientia: cum reperito quod est optimum, qui querit aliud, peius velit. Eius finis & summum, quod dicitur, est bene dicere. Quod si bene dicendi scientia est Rhetorica, ut sit orator in primis vir bonus, utilem certe esse eam consistendum est: idque cum multis rationibus probari possit, tum certe hac una satis liquet, quod deus ille princeps, parens rerum, fabricatorque mundi, nullo magis hominem separavit a ceteris (quæ quidem mortalia essent) animalibus, quam dicendi facultate. Quare etiam, si nihil a diis oratione melius accepimus, quid tam dignum cultu ac labore ducamus, aut in quo malimus præstare hominibus, quam quo ipsi homines ceteris animalibus præstent? Eo quidem magis, quod nulla in parte plenius labor gratiam refert. Hæc etiam summi viri artem esse dixerunt. Cõstat enim de suspensioe, & exercitatioe, ut artes ceteræ. Et si ars est Dialectice, quod ferè cõstat: ab eaq; specie magis quam genere differat, nõ potest ars Rhetorice nõ esse: atque ex eo genere, quæ actu continetur, in quo & frequentissim-

Rhetorice qd.

Quis finis.

Utilis rhetorice.

Rhetorice ars.

ferentia nostri græcique sermonis, explicabit
summus liber. Compositio (nam siuem impo- Compo
sitio.
nere egresso destinatum modum volumini fe-
stino) debet esse honesta, iucunda, varia. Eius
tres partes: ordo, coniunctio, numerus. Ratio
in adiectione, detractio, mutatione. Usus p
natura rerū quas dicimus. Cura magna: ut sen-
tiendi atque loquendi, prior sit dissimulatio
curæ præcipua: ut numeri sponte fluxisse, non
arcessiti & coacti esse videantur.

¶ FINIS.

K.iii.

CANDIDO LE-
CTORI S.

Ex sententia doctissimorum hominum cæte-
ros libros omisi huic artis rhetorices com-
pendio adiungere: voluiq; illos esse integros,
donec vel maius mihi otium daretur, vel his
primis instituta præceptis adolescentia, quã
rudem adhuc & literarum expertem erudien-
dam suscepti, ad maiora illa intelligenda esset
instructior. Interea hoc, quantulumcunq; est,
fruere pro voto: atq; cum ama, per quem ali-
quis labor tibi est ademptus. Vale.

Nec vlt
paululū in